

عنوان مقاله:

تاثیر اجازه در نکاح فضولی از منظر فقه و حقوق

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی فقه، حقوق و پژوهش های دینی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

محمدجواد نوروزی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد بهشهر، بهشهر

علیرضا نصیری خلیلی - استادیار، گروه معارف اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی بهشهر، بهشهر

خلاصه مقاله:

برابر قانون مدنی و نظر مشهور در فقه و حقوق، جریان فضولی به عنوان یک قاعده در تمامی عقود جاری است و عقد نکاح نیز از آن مستثنا نیست. مشهور فقها نکاح فضولی را قبول دارند و حتی آنان در سایر معاملات، انجام عقد فضولی را مورد تردید قرار داده اند، در عقد نکاح، تردید ندارند. از نظر فقهی، اجازه در نکاح فضولی، کاشفه است، اما در حقوق ایران به تبع رای مشهور امامیه، این نوع نکاح را صحیح و غیرنافذ اعلام نموده و لزوم آن را منوط به اجازه ی مالک یا قائم مقام او دانسته است، مادام که آن را رد نکرده باشد. اقدام ولی در نکاح فضولی، باید با رعایت غطبه و مصلحت صغیر یا صغیره باشد؛ و در صورت تجاوز وکیل از اختیارات، عقد نکاح، فضولی محسوب میگردد و صحت آن متوقف بر تنفیذ موکل است. به نظر میرسد قول به تفصیل، پیامدهایی را که ممکن است قول به صحت به دنبال داشته باشد، در پیندارد و از این جهت چه در مقام صدور حکم شرعی و چه در مقام قانونگذاری، هر چه از اطلاق دوری شود و به نظرتفصیلی نزدیکی حاصل شود.

کلمات کلیدی:

نکاح فضولی، فقه و حقوق، غطبه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1563719>

